

Ledare

Guds levande ord

»Som en besk eftersmak«

Mitt i byn finns ett stort och härligt hus. Dess inre är fyllt med färgglada bilder. Där går människor in och tyder sina liv genom att samtala om vad de ser och ibland måla egna bilder. Huset med de spännande målningarna ger glädje åt invånarna i byn. En dag kommer män till trakten som har hört att där finns ett märkligt hus. De börjar undersöka bilderna. Snart kan de berättat att målningarna är mycket unika och att invånarna hittills har tytt dem på fel sätt. Deras undersökningar leder till att det bara blir några få som stiger in i huset och berättar vad som finns där. Det betyder i sin tur att de som bor i byn förlorar kontakten med sitt spännande hus. De kraftfulla bilder som har lyst upp deras liv glöms bort. Det gamla huset överges alltmer och det spelar inte längre någon roll i livet.

Historien om det spännande huset kommer från Emily Dobbs som var sociolog och lekmannteolog i Chile under 1980- och 90-talen. För henne var historien om det stängda huset en liknelse om Bibelns böcker och bilder. Hon menade att det hade blivit så komplicerat att läsa Bibeln att glädjen hade slocknat. Enligt henne var Bibeln överlämnad till en liten krets som kallade sig bibeltrogna och som hade självförtroende och support att nå fram till dessa alltmer avlägsna böcker. Det gemensamma, befriande läsandet, framstod som mindre värt.

Att läsa Bibeln på egen hand kräver både nyfikenhet, självdisciplin och utforskarlust för att bli uthålligt. Framför allt kan det privata bibelläsandet leda vilse, så att man tycker att fristående citat ur Bibeln är konkreta Gudstilltal med direktpåverkan på sitt eget och andras liv. Att däremot läsa Bibeln tillsammans kan bli en kollektiv vana, manifesterad i pastoratens personalmöten och samlingar med förtroendevalda. Enkla och återkommande metoder be-

hövs. Där kan varje ledare hitta fram till egna metoder som fungerar. Själv har jag en enkel metod som jag försöker använda varje gång jag leder en samling, det gäller budgetberedning lika väl som handledning. Den kan ta fyra minuter eller 40, det beror på tidsutrymmet.

I Mellanvästern i USA kallar sig många bibeltrogna, i de centralafrikanska nationalkyrkorna likaså. Tillsammans bildar de allians i världsekumeniken. Som svenskkyrklig är det inte konstigt ifall man tystnar och känner sig lite illa till mods när kristna i andra kyrkor säger sig stå stadigt på Bibelns grund. Som en besk eftersmak återkommer en biton som upprepar att i Svenska kyrkan är man inte nog bibeltrogen. Det ligger något i det så länge bibeltrohet betyder att lösryckta bibelcitrat framställs som Guds röst i vår tid. I så fall är Svenska kyrkan inte särskilt bibeltrogen. Den lutherska traditionen har en annan förståelse av Guds ord och bibeltrohet. Bibelns texter blir Guds ord när de träffar människors hjärtan. Läsning och liv hänger ihop. Guds ord uppstår i nutiden och vägen går via människors livssituation, bildligt koncentrerad till hjärtat. Så lyder Herrens ord kan man ärligt säga först när Bibelns ord har mött samtidens erfarenheter. Det kan betyda långa diskussioner i kyrkomöte och kyrkoråd. Det kan ge nya uppslag och skaka om det som redan finns. Guds ord blir uppenbart i flödet mellan det vi läser och lever. En bibeltrogen kyrka behöver inte stödjapatriarkala samhällsordningar. Det kan vara lika radikalt som progressivt att vara en bibeltrogen kyrka. I en bibeltrogen kyrka uppenbaras Guds levande ord.

MIKAEL MOGREN

